

щѣше да са ~~иредеде~~! Той грѣбаше да открие таинства, въ които и той бѣ посветенъ, да прокълне жертвеници покланяеми отъ него, да уничижи онуй сщцото божество, на което той още носяше облеклото! Общаваше че щѣше да привлече умраза къмъ себе си и въ сполуката на предприятието си да влѣхне ужасъ на благочестивитѣ. А на какво наказаніе, ако не сполучаше, са издъгаше той заради нечуваната си дързость, противъ която ако и да не съществуваше нарочитъ и опредѣленъ законъ, но именно и за туй щѣше да са приспособи единъ отъ най жестокиѣ и безчеловѣчны древни закони, които вече бѣхж излѣзли изъ употребеніе! Пріятелитѣ, и другарката на младитѣ му години сестра му можахж само да му съболѣзнуюватъ, но не и да го отворитѣ отъ ножа на правосъдіето. Смѣлото му предприятие колкото доблестно и да бѣше, толкози повече щѣше да са покаже, може бы, предъ очитѣ на езычициитѣ като зломысленно отричанье отъ религіята, и не да му са прости подъ предлогъ на безуміе, което едва бы покъртило състраданіето на челоуѣцитѣ.

Като са хвърляше въ най голѣма опасность, той са отдѣляше отъ сѣка добрина на този свѣтъ за единичката надѣжда на бжжъщата вѣчность, която толкосъ неожиданно му са откря. Когато тѣзи мысли пльняхж душата му, гордостята, смѣлостята, добродѣтельта и голѣмата жажда да отмести на заблудителитѣ си, и пламенното негодуваніе за употребенитѣ гнусны противъ него средства, сичко туй го утѣшаваше и поддържаше духа му.

Жестока и странна бѣше борбата, но чувствата на новата вѣтра оборижж чувствата на езычеството. Една отъ най силнитѣ причини които убѣждавахж езычициитѣ да напушатъ древнитѣ си догмы и праотеческиѣ обреди бѣше безъ сумнѣніе отстъпваніето на свещеника на Изида отъ тѣхъ. Ако първитѣ Христіаны са възпиражж отъ общественны обязанности, ако бѣхж помалко демократи въ истинныя а не въ извратеня смисль на тѣзи дума, Христіанството бы исчезило еще при първото си поевяванье.

Свѣкій свещеникъ на Изида бѣ длженъ да спи въ храма нѣколко нощи наредъ. Еще не бѣ са свършилъ періодътъ на нощното туй служеніе на Апикида, той станж отъ одѣра си, облече обикновенната си жреческа одежда и като остави малката си стая отиде при жертвеника на божеството.

Уморенъ отъ тревдненіята на миналия день, той спа докъсно и пламеннитѣ лучи на слъщцето освѣтявахж вече горизонтално стѣнитѣ на светилището.